

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษา ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งหมด จำนวน 980 คน แยกตามประเภทภาษี แยกเป็นภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน 913 ราย และภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 67 ราย

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนผู้เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 335 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 737) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ได้จำนวนประชาชนผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 913 คน และภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 67 คน โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

e คือ สัดส่วนความคลาดเคลื่อน (.05)

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

ภาณีย์บำรุงห้องที่ แทนค่า

$$n = \frac{913}{1 + 913 (0.05)^2}$$

$$n = 278$$

ได้กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 278 คน

ภาณีย์โรงเรียนและที่ดิน แทนค่า

$$n = \frac{67}{1 + 67 (0.05)^2}$$

$$n = 57$$

ได้กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 57 คน

ขั้นตอนที่ 2 จากนั้นการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทภาณีย์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรผู้เสียภาณีย์และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับ ที่	ประเภทภาณีย์	ประชากรผู้เสีย ภาณีย์(คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	บำรุงห้องที่	913	278
2	โรงเรียนและที่ดิน	67	57
	รวม	980	335

หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยการนำสลากรายชื่อผู้เสียภาณีย์ในแต่ละหมู่บ้านใส่กล่องแล้วหยิบขึ้นที่ละใบและจดบันทึกไว้ แล้วนำสลากลงในกล่องอีกเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเท่ากัน แล้วจึงหยิบขึ้นใหม่ที่ละใบ จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทุกหมู่บ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ศึกษาการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1.1 ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยปรับปรุง

แบบสอบถามจากงานวิจัยของสุนิสา เผ่าศิริ (2553 : 94-98)

1.2 ร่างแบบสอบถามโดยอาศัยข้อมูลจากข้อ 1.1 ให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการศึกษาความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าโฮงาม อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

1.3 สร้างแบบสอบถาม และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบ แก้ไขเสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสม และความถูกต้อง

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อ 1.3 เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหา และความปรนัยของเครื่องมือด้าน โครงสร้างด้านเนื้อหา โดยการหาค่า IOC (Index of Congruency) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วย ให้คะแนนเท่ากับ +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนนเท่ากับ 0

ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน -1

จากนั้นพิจารณาคัดเลือกคำถามที่ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป (ภาคผนวก ก) แล้วจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

2.1.1 นายวีระศักดิ์ วิเศษศรี ตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล วุฒิกการศึกษา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้าน โครงสร้างและเนื้อหา

2.1.2 นายอดุลศักดิ์ ทองดี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนผึ้ง วุฒิกการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านภาษา

2.1.3 นายทองบ่อ อุทรักษ์ ตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล วุฒิกการศึกษา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้

2.3 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนผู้เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าโฮงามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 คน ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 65) ได้ ค่าความ

เชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่าระหว่าง .34-.88 (ภาคผนวก)

3. ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานศึกษาที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทาง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประเภทอาชีพ เป็นแบบสอบถามรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไสงาม อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 3 ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไสงาม อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษา ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไสงาม อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ศึกษา ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไสงาม อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามกับผู้เสียภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไสงาม อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. ผู้ศึกษาแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้ศึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ ความเป็นมา และประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความเข้าใจตรงกัน และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องครบถ้วน

3. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบตามจำนวน 335 ชุด

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

1.2. นำแบบสอบถามมาลงรหัส และบันทึกคะแนน ประมวลผลโดยใช้

โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2.2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้คำถามแบบประมาณค่า 5 ตัวเลือก คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ แปลผลวัดระดับความพึงพอใจตามหลักการของลิเคิร์ต(บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 99) ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

และนำมาแปลความหมาย กับเกณฑ์ประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2537 : 100)

พึงพอใจมากที่สุด	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51-5.00
พึงพอใจมาก	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.50
พึงพอใจปานกลาง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50
พึงพอใจน้อย	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50
พึงพอใจน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50

2.3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษารั้ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Index of Congruency)

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนีความสอดคล้อง

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมคะแนนข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด} \\ \text{แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}$$

1.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item total Correlation) ค่าประสิทธิภาพในการจำแนกคุณลักษณะผู้ตอบแบบสอบถามคะแนนสูงกับผู้ตอบแบบสอบถามคะแนน โดยจะพิจารณาข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Crombachs Alpha Cocfficient Method) ค่าความน่าเชื่อถือ หรือความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าทั้งฉบับ โดยจะพิจารณายอมรับค่าตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นสถิติที่นิยมใช้มาก เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ กับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 ดังนั้น จะหาร้อยละ จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 101)

$$\text{จากสูตร} \quad p = \frac{f \times 100}{N}$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าความถี่ (Frequency)

2.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หรือเรียกได้อีกหลายอย่าง เช่น ตัวกลางเลขคณิต คะแนนเฉลี่ย ฯลฯ คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102)

$$\text{จากสูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่ได้รับความนิยมไปใช้อย่างกว้างขวาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยของกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน (เบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ย) มีสัญลักษณ์หลายแบบหาได้จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 103)

$$\text{จากสูตร S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} แทน ค่าคะแนน

n แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

$\sum X$ แทน ผลรวม

3. การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีอายุ การศึกษา และอาชีพ ใช้ *F-test* (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. และเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าไทรงาม อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประเภทภาษี ใช้ *t-test*

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY